

1997 - 2017

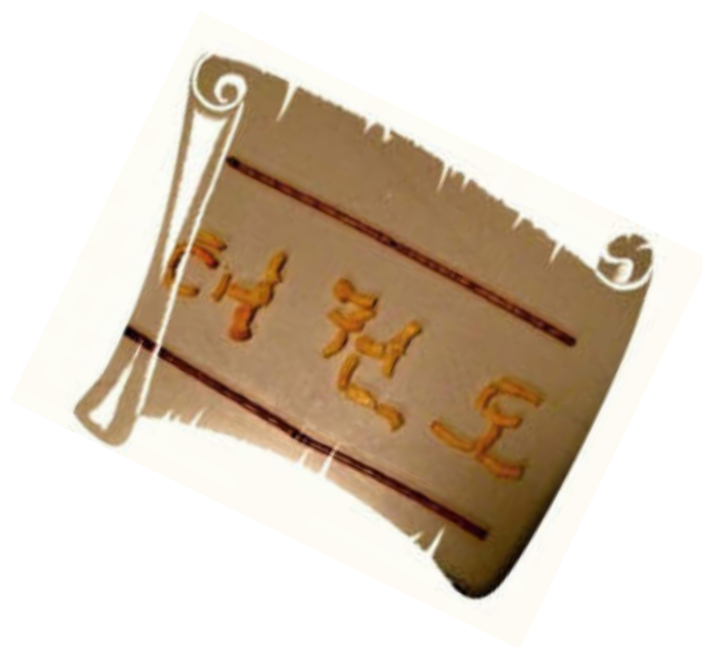

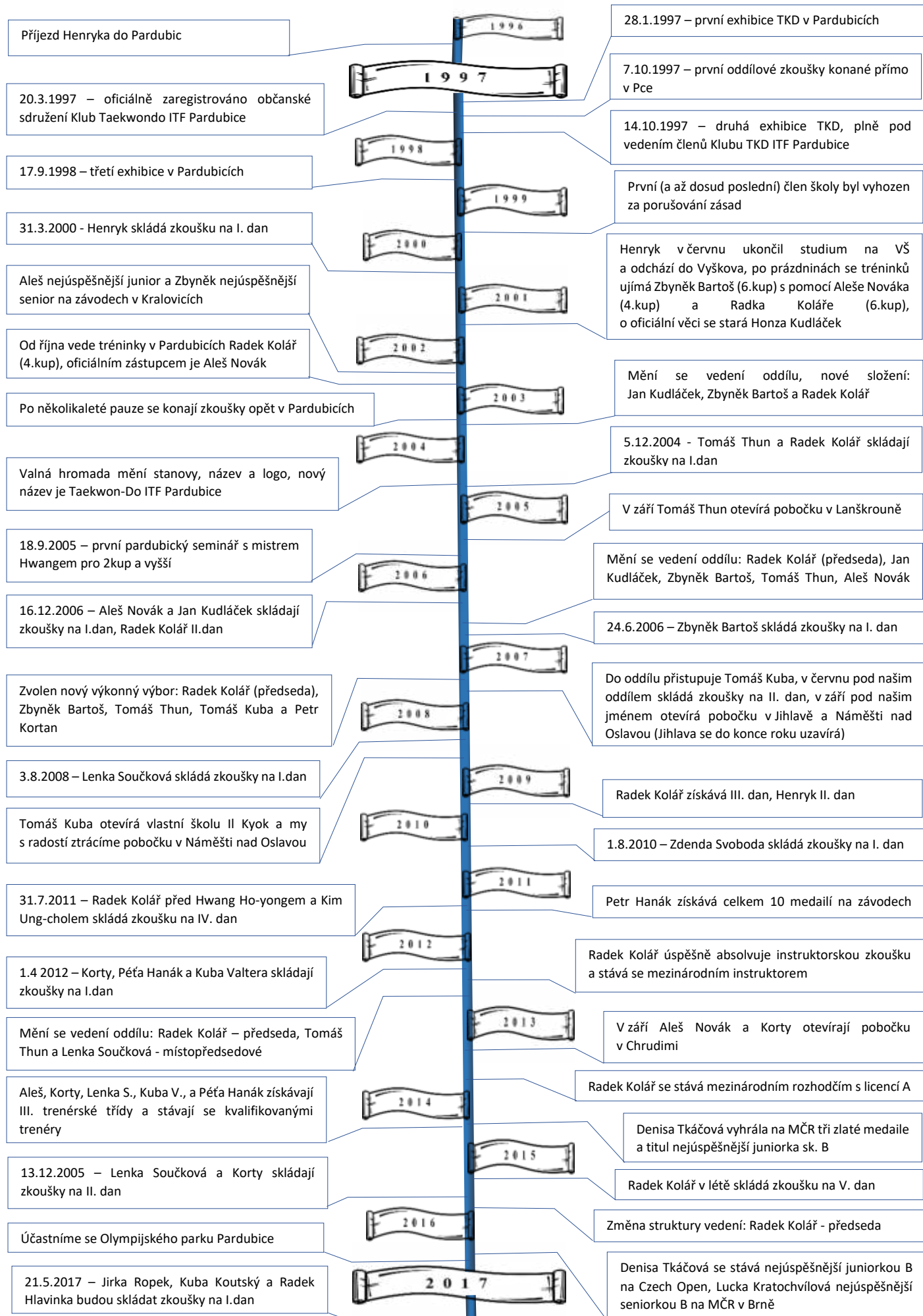
CESTA ŽIVOTEM

CESTA, PO KTERÉ JSME SE VYDALI

CESTA, KTERÁ NÁS BAVÍ ŽÍT

Jsem předseda školy, která se zvětšuje. Učíme Taekwon-do ve třech městech. Snažíme se udělat takovou velkou TKD rodinu, aby se každý cítil dobře. Příkladem jsou vyšší pásy, kterým čas strávený na tréninku nestačí a setkávají se i mimo tréninky – oslavy narozenin, svatby, oslavy narození dětí, jiné sportovní aktivity nebo jen pivo v sobotu večer.

Kde se vzalo Taekwon-Do v Pardubicích

Dne **20. 3. 1997** bylo Ministerstvem vnitra oficiálně zaregistrováno občanské sdružení pod názvem Klub Taekwondo ITF Pardubice pod číslo registrace: II/S - OVS/1 - 32290/97-R, kdy se členy přípravného výboru stali Henryk Sikora - 5.kup, Jan Burda - 8.kup a Marian Kučera - 10.kup.

*To je sice pravda, ale cesta k tomuto
oficiálnímu vzniku byla daleko zajímavější.
Všechny podrobnosti o tom, za jakých
okolností se začalo cvičit Taekwon-Do
i v Pardubicích, zná jen jeho zakladatel.*

První členové KTKD Pce a zároveň výkonného výboru začátkem roku 1997 (Marian Kučera 10.kup, Henryk Sikora 5.kup, Alexandr Hrevuš 10.kup)

Příběh o vzniku oddílu vypráví jeho zakladatel, Henryk Sikora:

„ O bojová umění jsem se začal zajímat někdy kolem roku 1991, kdy mi bylo asi 13 let. Tehdy jsem však ještě netušil, jaká bude moje cesta (Do), kterou jsem poznal až později pod názvem Taekwon-Do. Oficiálně jsem začal cvičit někdy začátkem roku 1992, kdy byla poprvé založena škola Taekwon-Do v Ostravě vedená Tomášem Gilíkem, později Markem Lazorem. Tehdy byl ještě mezinárodním instruktorem pro ČR Son Song Gun VI. Dan

V roce 1996 jsem ukončil střední školu v Ostravě a začal studovat VŠ v Pardubicích. Taekwon-Do mě tenkrát zcela pohltilo a tak jsem se velmi těžce smířoval s představou, že již nebudu cvičit. Tajně jsem však doufal, že dostanu další příležitost. Tehdy jsem měl zeleno-modrý pásek. Po příchodu do Pardubic, mě čekalo velké zklamání, žádný oddíl Taekwon-do zde nebyl, včetně celých východních Čech. Touha po cvičení mě však vedla dál a tak jsem se začal pomalu smířovat, že se začnu věnovat nějakému jinému bojovému umění. Vybral jsem si tenkrát aikido, které se konalo v plaveckém areálu a tak přišel den, kdy jsem poprvé vyrazil na trénink. Cestou z tréninku jsem měl smíšené pocity. Měl jsem sice radost, že opět cvičím, ale Taekwon-do mi neustále chybělo. V tom jsem ale na třídě Míru zahlédl plakát s nápisem exhibice a nábor Taekwon-do. Na tu radost si pamatuji dodnes a nemohl jsem se dočkat dne, kdy zase budu pokračovat v tom, v čem jsem začal. Nutno podotknout, že se nejednalo o Taekwon-do ITF, ale přesto jsem si říkal, že to snad takový rozdíl nebude. Na exhibici jsem se kvůli studiu nemohl dostavit, ale na první trénink jsem už byl pečlivě připraven. Vše se tenkrát odehrávalo v tělocvičně základní školy v Polabinách II. Přišel jsem k hlavnímu vchodu školy, a jelikož byly zrovna dveře otevřeny, dostal jsem se až do tělocvičny, a tak jsem čekal na příchod trenéra. Čas plynul a nikdo nepřicházel. Začal jsem mít obavy, že je to nějaký omyl. Po chvíli se na chodbě objevil Pavel Veselka (uchazeč), od kterého jsem se dozvěděl, že je synem místního školníka a přišel taky na trénink. Byl na exhibici a dnes by se měl konat první trénink. Bylo však zvláštní, že jsme tu pouze dva a nikdo zatím nedošel. Začali jsme pátrat, kde bychom někoho našli. Zjistili jsme, že za dveřmi pro vstup do tělocvičny čekají další lidé na trénink. Všem jsme sdělili, ať do tělocvičny přijdou hlavním vchodem a tak nás už bylo víc. O tréninku jsem už neměl pochyb a tak jsem doufal, že trenér přijde každou chvíli. **Už jsem déle nečekal a tak jsem si v šatně oblékl dobok a ovázal se zeleno-modrým páskem... (a tohle byl hlavní okamžik celého vzniku Pardubického oddílu).** Když jsem vešel do tělocvičny, všichni najednou utichli, tenkrát jsem si ještě neuvědomoval, že jsem se stal zakladatelem a trenérem Pardubického oddílu. Všichni mě totiž považovali za trenéra. Říkal jsem si, trenér tu bude jistě každou chvíli a tak ho určitě potěší, když se aspoň rozcvičíme a tak jsem se ujal rozcvičky. Rozcvička se protáhla asi na půl hodiny a trenér nikde, všichni ale poctivě cvičili a tak jsem se je rozhodl obohatit i o pár informací ohledně Taekwonda. Když jsem domluvil, byl konec tréninku, společně jsme se domluvili na dalším termínu a odešli jsme domů. Další trénink trenér opět nedorazil, tak se konal obdobně, s tím rozdílem, že jsme začali nacvičovat první postoj. Po tomto tréninku jsem si uvědomil, že něco není v pořádku. Slíbil jsem ostatním, že vše zjistím a budu je na dalším tréninku informovat. Přes ředitele školy jsem se dozvěděl, že původní organizace tréninky zrušila. Nadešel třetí trénink a já jsem měl všem sdělit smutnou informaci, že žádné Taekwon-do neexistuje, jenže ono existovalo, už druhý týden a já jsem se nechtěl smířit s jeho koncem. Stál jsem najednou před velkým rozhodnutím, věděl jsem, že pokud chci cvičit Taekwon-do, mám jedinou šanci, těžkou a náročnou, vzít vše do svých rukou, nebo na Taekwon-do zapomenout a věnovat se jinému bojovému umění.

Touha po Taekwon-do však zvítězila a hlavně jsem nechtěl zklamat ostatní. Všem jsem oznámil, jak se věci mají a nabídl jsem jim svou podporu. **Začaly těžké časy avšak krásné časy. Založit oddíl, jediný v Pardubicích a vůbec v celých východních Čechách, sám, se zelo-modrým páskem, s minimem zkušeností, současně se studiem ... to opravdu nebylo jednoduché.** První co mě napadlo obrátit se na pomoc svého trenéra z Ostravského oddílu Marka Lazora, který mi podal informace jak postupovat. Následně jsem kontaktoval Český svaz Taekwon-do ITF. Při rozhovoru s prezidentem svazu p. Ladislavem Burianem jsem mu položil první otázku: „**Je možné cvičit Taekwon-do v Pardubicích?**“ **Všichni jsme věděli, že je to problém, nebyl zde totiž žádný trenér ani oddíl, který by se toho ujal** (původně z Pardubic pocházela Radka Hejdušková (Dlouhá), ale ta v současné době působila v Brandýse nad Labem). Malou jiskru naděje přinesly mé 4 roky cvičení Taekwon-do a představa vzniku oddílu v Pardubicích byla lákavá, jelikož by tak vznikl oddíl v jediném kraji Čech a Moravy, který ještě doposud Taekwon-do neměl. Byl jsem pozván na Český svaz Taekwon-do, kde jsem se setkal s p. Burianem (IV dan.) a mistrem Hwang Ho-yongem (VII. dan) se kterými jsem diskutoval o možnosti založení nového oddílu. **Rozjela se velká akce. Svazem byla přislíbena pomoc s exhibicí a nábořem. Velkou pomocí byl pro nás Mistr Hwang Ho-yong, který nás velmi podporoval.** Tenkrát byl už vytvořen první pardubický tým (Biegunová Jana, Hrevuš Alexandr, Kučera Marian, Veselka Pavel, ad.), který měl za úkol zajistit tělocvičnu a nábor.

Byl začátek roku 1997 a sehnat v lednu tělocvičnu byl opravdu problém, jelikož všechny byly obsazeny. Výjimkou byla tělocvična na základní škole v Polabinách IV., kde se tenkrát prováděla renovace podlahy, a tak všechny smlouvy byly ujednány pouze do konce roku 1996 a od konce ledna byla tělocvična opět plně k dispozici. Dodnes si pamatuji, jak jsem s Alexem Hrevušem v mrazivém lednu den za dne roznášeli letáky a v noci lepili na zdi obrovské plakáty „Taekwon-do ITF, Son Song Gun VI. Dan“, které vypadaly opravdu obdivuhodně. Exhbiční tým byl sestaven pod vedením Vladimíra Machoty (dnes VII. dan), Radky Dlouhé, ad. Velmi profesionální exhibice, která se konala 28. 1. 1997, tenkrát přilákala velký počet nadšenců a počet členů se rozrostl asi na 70. Pamatuji si tréninky, kdy se vzadu tělocvičny mačkali lidé z nedostatků místa.

Tréninky někdy mezi 28.1.-7.10.1997, vedlo ho Henryk Sikora, tehdy 5.kup

První exhibiční tým 14.10.1997 (Jan Burda 8.kup, Filip Vacek 8.kup, Alexandr Hrevuš 8.kup, Henryk Sikora 4.kup, Lucie Treflová 9.kup, Miloš Flégr 9.kup, Marian Kučera 8.kup, Petr Tomáš 9.kup, Pavel Málek 9.kup, David Víšek 9.kup)

Dne 9. 4. 1997 byl zaregistrován na Českém svazu první člen a to Henryk Sikora, který vystoupil z tehdejšího Klubu trianglu Taekwon-do Ostrava, škola Il Dong. Brzy na to následovali další. Již v roce 1997 jsme byli poctěni možností zúčastnit se seminářů s mistrem Hwang Ho-youngem, VII. dan a to přímo v Pardubicích. Dodnes jsem mistru za to velmi vděčný, protože opravdu není moc oddílů, které měly tu čest účastnit se seminářů s mistrem pro bílé až žluté pásy. I zde se opět ukázala velká podpora mistra o vznik a rozvoj našeho oddílu. Po dlouhé přípravě jsme se dočkali našich prvních oddílových zkoušek, které se konaly 7. 10. 1997, a to slavnostně poprvé v Pardubicích. Zkoušky vedl mistr Hwang Ho-yong VII. dan., a taky poprvé se přijel na náš oddíl podívat prezident Českého svazu Taekwon-do ITF Ladislav Burian IV. dan. Týden na to, 14. 10. 1997, se konala druhá exhibice v tomto roce, tentokrát již překvapivě plně pod vedení členů Klubu Taekwon-do ITF Pardubice. Ačkoli naše vyspělost byla dosti nízká a opravdu nebylo toho moc, co bychom mohli divákům ukázat, přesto jsme vzali vše plně do svých rukou. Tehdy jsem měl modrý pásek a z pochopitelných důvodu větší část exhibice zůstala na mně. Dnes s úsměvem vzpomínám na naše ukázky, které se pohybovaly mezi amatérskými a kaskadérskými výkony. Úspěch sice nebyl tak velký, jak na exhibici v lednu, ale přesto jsme získali dalších asi 20 členů našeho oddílu.

Dá se říct, že rok 1997 byl pro náš oddíl velmi přínosný. Členská základna rychle narůstala a učení se umění Taekwon-do probíhalo s velkým nadšením a odhodláním. **Velké poděkování patří jak již zmíněnému mistru Hwang Ho-yongovi, tak rovněž Vladimíru Machotovi, Radce Dlouhé (Heyduškové), poté Aleši Temrovi a všem jejich kolegům, kteří se na začátku vzniku našeho oddílu podíleli na vedení seminářů, které byly pro nás velkým přínosem a zárukou kvality.**

Od bílé po červenou, aneb zkoušky na barevné pásky

➔ První pardubické zkoušky se konaly v říjnu roku 1997, a to přímo v Pardubicích. Poté jsme nějakou dobu jezdili skládat zkoušky na vyšší žákovské stupně do jiných škol, nejčastěji těch pražských. Začátkem roku 2003 se dohodly první zkoušky v Pardubicích po několikaleté odmlce. Měl je dělat Miloš Veselý, ale místo toho Alešovi volal mistr Hwang, který se vrátil po 2,5 letech z Koreje, a domluvili se, že cvičíme na stejném místě, takže pan mistr přijede do Pardubic. Od té doby se konají alespoň jedny zkoušky ročně s panem mistrem, pokud je v ČR.

2005: White belts, zkoušky na žákovské stupně - dodnes cvičí (zleva) Petr Mouric, Radek Hlavinka a poslední Petr „Korty“ Kortan, březen 2005 Pardubice

2007: Helena Poláková a Pěťa Hanák si vysloužili už červené proužky, červen 2007 Pardubice

„Vlastně, nejvíc jsem byla šťastná, když jsem získala modrý pásek a mohla jsem závodit ve sportovním boji.“
Denisa

2006: zkoušky na žákovské technické stupně, 19.2.2006 Pardubice

2007: zkoušky na žákovské technické stupně, 28.6.2007 Pardubice

2008: kupové zkoušky, 23.10.2008 Pardubice

2011: kupové zkoušky, 3.3.2011, Pardubice

V roce 2010 Radek Kolář úspěšně složil zkoušku na mezinárodního instruktora. Od té doby má právo provádět zkoušky na žákovské technické stupně ve své škole. Činí tak většinou dvakrát do roka na soustředěních.

2012: zkoušky na žákovské technické stupně, 27.3.2012 Pardubice

„Na svých prvních zkouškách jsem sledoval cvičící a říkal si „no dobrá, do modrého pásku bych to snad dotáhnout mohl, na víc ale nemám“, no a vida....“

Jirka R.

„Velmistr Hwang je fakt dobrej (možná proto je velmistr...), všechny zkoušky s ním mi zatím vyšly.“

Barča

2015: zkoušky na žákovské technické stupně, 26.3.2015 Pardubice

2017: zkoušky na žákovské technické stupně, 28.2.2017 Pardubice

Držitelé prvních kupů

➔ ke dni 20.3.2017 bylo v oddíle 9 držitelů prvního kupu. Ti služebně starší se právě připravují na danové zkoušky:

Jiří Ropek

Radek Hlavinka

Jakub Koutský

Tomáš Thun ml.

Patrik Kozel

„Od fyzických cvičení po sestavy, všechno dělám rád a s nadšením.“
Kuba

„Nejvíce mě bere wiryok, prostě mě přerážení baví, je u toho klid a můžu se soustředit.“
Denisa

„Zařadím se do skupiny lidí, které nejvíce baví matsogi. Je to podle mě nejlepší ukázka toho, co se člověk při tréninku naučil.“
Patrik

„Nejzajímavější pro mě byla ze začátku sebeobrana, ale brzy jsem zjistil, že důležitější je vůbec pohyb jako takový – možnost trochu se protáhnout a rozpohybovat tělo. Ze začátku jsem neměl moc rád matsogi, protože přece jen nemám potřebnou rychlost a ohebnost pro efektivní zásah soupeře, ale všichni mí sparringpartneři mě tlučou a kopou jen přiměřeně, s mírným respektem k mým šedinám 😊.“
Jirka R.

„Baví mě speciály, obzvláště dokud jsem měl dobrý koleno.“
Radek H.

a tihle čtyři si své černé proužky vysloužili před pár dny:

Lenka Havránková

Denisa Tkáčová

Tomáš Růžička

Marťas Špaňūr

Black belts, aneb představujeme ty pardubické . . .

Radek KOLÁŘ, V. dan

Zkouška V. dan: červenec 2015

Zkouška I. dan: prosinec 2004

První zkoušky: červen 1999

- předseda spolku, hlavní trenér
- mezinárodní instruktor
- mezinárodní rozhodčí skupiny A

„Jako instruktor mám radost ze zlepšování svých žáků. Těší mě pěkné výkony předvedené na trénincích, zkouškách a závodech. Určitě žiju a těší mě úspěchy mých žáků. Pak si mohu říct, že to asi nedělám úplně blbě 😊.“

„Moc si vážím ocenění po zkouškách na 4. a 5. dan, kdy mě velmistr Hwang podával ruku ke gratulaci a pokaždé řekl pěkné zkušky.“

„Tenkrát hodně dávno mě můj kamarád ze školy řekl, že se jde podívat na exhibici taekwonda. Fakt mě zaujaly kopy do desek a různé přerážení. Asi nejvíc si pamatuji, jak Henryk si při skopávání jablka z nože rozřízl nohu a přes obvaz nechával po sobě krvavé stopy při cvičení.“

Henryk SIKORA, II. dan

Zkouška II. dan: prosinec 2009

Zkouška I. dan: březen 2000

 zakladatel oddílu Taekwon-Do ITF Pardubice

*Nikdy toho moc nenamluvil,
ale za něj mluvily a mluví činy.
Radek*

*TKD jsem začala cvičit v patnácti, a tou dobou jsem byla
na tréninku jediná holka v obdobném věku (ani dítě ani
úplně dospělá). S úsměvem dodnes vzpomínám na to,
jak mi Henryk celý první rok střídavě tykal a vykal, a to
občas i v jedné větě.
Lenka*

*Taekwondo mu kromě
přátel po celém světě
dalo i manželku Lenku.*

Lenka SOUČKOVÁ, II. dan

Zkouška II. dan: prosinec 2015

Zkouška I. dan: srpen 2008

První zkoušky: prosinec 2001

- trenér v Pardubicích
- národní rozhodčí

„TKD mě baví jako celek, ale kdybych si měla vybrat, tak nejvíce asi sebeobrana. Ze začátku mě fakt nebrala teorie, ale dneska je i tohle zajímavé.“

„K taekwondu jsem se dostala tak trochu omylem, když si ho moje mamka spletla s tai-chi. Po prvním tréninku, na který jsme se jen dívaly, jsem řekla, že už tam nepůjdu. Šla jsem a chodím tam stále 😊“

Petr KORTAN, II. dan

Zkouška II. dan: prosinec 2015

Zkouška I. dan: duben 2012

První zkoušky: březen 2005

- spoluzakladatel a trenér pobočky v Chrudimi
- trenér v Pardubicích
- národní rozhodčí

„Mám rád celou skladbu TKD, ale co fakt mě baví nejvíce je matsogi, možná je to z důvodu toho, že nemám fyzickou nebo spíš, že už jsem tak trochu pohodlný, někdo by řekl i líný. Ale prostě pro matsogi jsem se asi nenarodil, zato mám rád wirok, hlavně asi proto, že v něm rád závodím a kdysi i úspěšně.“

„K TKD mě přivedl kamarád (Moura), protože na oslavě svých 23 narozenin jsem se rozhodl, že se potřebuji začít víc hýbat a „moje volba“ byla jasná – TKD, protože v té době už to Moura pár měsíců dělal a hlavně přes něj jsem znal už Radka a Aleše s Janou.“

Tomáš THUN st., I. dan

Zkouška I. dan: prosinec 2004

První zkoušky: únor 1997

➤ zakladatel a trenér pobočky v Lanškrouně

„Občas mě nebavilo to, jindy ono. Možná nejvíc mě nebavilo každý týden dojíždět 80 km na trénink. Dnes mě baví všechno. Vlastně ne, nebavilo by mě dělat rozhodčího na závodech (ale nikomu to neříkejte).“

„Nejvíc si vážím a za osobní úspěch považuji, když na semináři při cvičení prochází velmistr, podívá se a pochvalně pokývá hlavou. Nebývá to často ☺.“

Jan KUDLÁČEK, I. dan

Zkouška I. dan: prosinec 2006

První zkoušky: říjen 1997

➤ vedoucí školy po Henrykovi

K sestavám si nikdy nenašel vztah, jeho oblíbenou disciplínou byl dallyon.

Neznám člověka, který lidi tak strašně rád poučuje, a když s ním nesouhlasí, tak se s nimi hádá. Mohu to potvrdit z vlastní zkušenosti, ať už z dlouhých diskuzí na závodech nebo večer u pívka. Radek

Aleš NOVÁK, I. dan

Zkouška I. dan: prosinec 2006

První zkoušky: říjen 1997

➤ spoluzakladatel a trenér pobočky v Chrudimi

„Můj TKD vzor? Chuck Norris, pak dlouho nikdo, a pak Hwang, Machota, Dlouhá, Barada.“

„K taekwondu mě přivedl plakát na exhibici čínské akrobacie, plakát taekwonda byl pod ní. Nakonec se exhibice čínské akrobacie nekonala, tak jsem se druhý den šel podívat na exhibici taekwonda.“

Zbyněk BARTOŠ, I. dan

Zkouška I. dan: 24. 06. 2006

První zkoušky: 08. 06. 1999

➤ hlavní trenér školy po Henryl

Vždycky mě fascinovala výbušnost technik, kterou měl podle mne skvělou Zbynda, takže ten byl mým taekwondistickým vzorem Kuba V.

Zbýňa má úžasnou schopnost zacvičit kdykoli cokoli. Může přijít na trénink po roce, a s lehkostí a samozřejmostí ho absolvuje jako by cvičil každý den, tuly nevyjímaje. Lenka

Zdeněk SVOBODA, I. dan

Zkoušky I. dan: srpen 2010

První zkoušky: červen 1999

„Nemám rád tři a dvou krokové matsogi ☺.
Tuly už mě baví více, kromě Ge-baeku “

„Když skončil oddíl karate, tak po roce nudění jsem narazil na plakát exhibice
Taekwon-do ... a od té doby jsem členem. “

Petr HANÁK, I. dan

Zkouška I. dan: duben 2012

První zkoušky: červen 2004

Na Péťovi je vidět jak taekwondista
roste, jak technicky tak fyzicky ... teda
jestli to nebude tím smažákem ☺.
Jirka

Přesto, že už nás přerost
alespoň o hlavu, tak pro nás
navždy zůstane „malý Péťa.

Malý Péťa a jeho smažený sýr
s hranolkama k večeři - to prostě
patřilo k folkloru závodů.

Jakub VALTERA, I. dan

Zkouška I. dan: duben 2012

První zkoušky: březen 2007

➤ národní rozhodčí

„Můj nezávodní úspěch? To, že jsem při své lenosti a nestálosti v tom, co mě baví, vydržel cvičit déle jak měsíc.“

„Chtěl jsem začít něco dělat, abych se neválel pořád jen u počítače, tak jsem si našel seznam sportů v Pardubicích a vyřazovací metodou vyhrálo taekwondo.“

a ještě pár společných foto

2009: Korty, Zbyněk, Henryk, mistr Hwang, Radek, Aleš, Lenka

2007: Radek, mistr Hwang, Tomáš Kuba, Heryk

2006: Lenka, Zdenda, Radek, Zbyňd'a, Honza

2005: Zdenda, Zbyňka, Tomáš, mistr Hwang, Radek, Henryk, Aleš

Závody a soutěže

Nikdy jsme nepatřili k závodním oddílům, ale přesto se párkrát do roka na nějakou soutěž vydáme. Je to příležitost porovnat, jak na tom jsme, seznámit se s lidmi z dalších oddílů a pobavit se s přáteli taekwondisty.

2014: MČR Brno

2008: MČR Brno

Naší oblíbenou disciplínou na závodech je wiryok (silové přerážení). Dlouhou dobu jsme neměli ani stojan, na kterém bychom přerážení trénovali, a přesto někdo z nás vystoupá na stupně vítězů téměř na každé soutěži a necháváme za sebou i takové soupeře, jako jsou členové reprezentace.

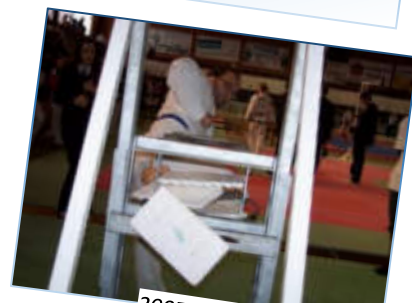

2005: Lenka Součková, MČR Třeboň

2006: Zbyněk Bartoš, MČR Třeboň

Zbýňovo motivační motto při wiryoku: „Je to papír!“, a naše sbírky medailí z přerážení dokazují, že to fungoval i na ostatní naše závodníky.

2007: Kory, MČR Třeboň

2005: Radek Kolář, MČR Třeboň

2016: Denisa Tkáčová, MČR Brno

Denisa je náš nejúspěšnější závodník ve wiryoku vůbec, ať už MČR, Czech open či závody STM – několik let po sobě nenašla přemožitelku.

2011: Lenka Havránková, MČR Brno

Nejvíce si pamatuji asi medaili z týmového přerážení na STM. Určitě jsem vybojoval významnější medaile, ale tady jsme v týmu se Zbyňkem a Alešem vybouchali zlato. Nikdy nezapomenu na ten strach, aby to ruplo a to napětí, jestli to dají ti ostatní. Konečná euforie byla úžasná, že my kluci se zelenými pásky jsme porazili o mnoho zkušenější týmy s vyššími pásky. No byla to moje první zlatá medaile.

Radek K.

2007: ještě jsme neměli vlastní stojan - Kory a Radek H. nacvičují před závodem, oblastky Brno

➔ Tuly jsou prostě povinností, každý, kdo jede na závody, tak v této disciplíně nastoupí.

2015: Aleš a Kuba V. nastoupili proti sobě, Pohár ČST Nymburk

Aleš, který jeden čas vypadal na závodech v tulech v prvním kole, vždy po tom vypadnutí prohlásil: „A teď začnu cvičit“.

2007: Denisa v přípravném postoji, oblastky Brno

2014: Martin předvedl Do-san tul, Sonkal open Praha

Za svůj závodní úspěch považuji všechno, i prohry, kde mě určitě zařídí rozhodčí ☺. Aleš

2012: Pěta Hanák, MČR Nymburk

2016: Kuba K. cvičí Toi-Gae, MČR Brno

Závodů jsem se zúčastnil jen dvakrát, na začátku své neslibné kariéry, a hned poprvé vyhrál zlatou v tulech na mistrovství republiky v Třeboni, sice jen ze 3 veteránů, ale porazil jsem oba... Je to moje jediná skutečně aspoň trochu cenná medaile, tak mi pořád visí doma na stěně ☺ Jirka R.

➔ T-ki si občas jde taky někdo skočit. Sice to nepatří k naším parádním disciplínám, ale sem tam se úspěch dostaví. Hlavní ale je, že zatím všichni dopadli v pořádku na nohy.

„Jestli je pro mě něco na závodech za trest, tak je to být jako rozhodčí celý den na t-ki.“ Lenka

2007: Pěta Hanák se rozcvičuje na nopi, MČR Třeboň

2016: Lucka Kratochvílová a úspěšné nomo chagi, MČR 2016

Největší závodní úspěchy jsou samozřejmě medaile, ale spíš než medaile, tak je získání zkušeností ze závodů, a to hlavně, že jsem všechny závody přežil bez velké újmy na zdraví. Korty

2016: Tomáš Růžička skáče nomo, MČR 2016

➔ Ve sportovním boji (matsogi) výhry střídají prohry podle toho, na jakého soupeře právě narazíme, a podle toho ubíhá i čas v ringu – ty tři minuty základního kola jsou jednou dlouhé jak týden před výplatou, v dalším kole zase utečou jako voda. Abychom to na závodech v pohodě zvládli, trénujeme nejen kombinace, bloky, úhyby a nejrůznější figle, ale i fyzickou, abychom to v nejhrošším případě „uběhali“.

2008: Aleš Novák, Czech Open Nymburk

2006: Lenka Součková, MČR Třeboň

2003: Radek Kolář, MČR Třeboň

2016: Denisa vyhrála zápas, STM Ostrava

Za svůj největší úspěch asi považuju sportovní boj na STM, myslím 2015. Nechtělo se mi vůbec bojovat a svoji disciplínu jsem projela na plný čáře s docela lehkou soupeřkou, ale jak přišlo na týmy, tak jsem se vzpamatovala a vybojovala jsem si remízu s Anežkou Čurdovou. Denisa

2016: Kuba K. na Čertovském poháru v Praze

2015: Lucka Kratochvílová, MČR Nymburk

2008: Korty, MČR Brno

Denisa nejen závodí, ale umí i motivovat ostatní, třeba Kubu Valteru při matsogi slovy: „Když už nechceš vyhrát, tak alespoň remízu!“

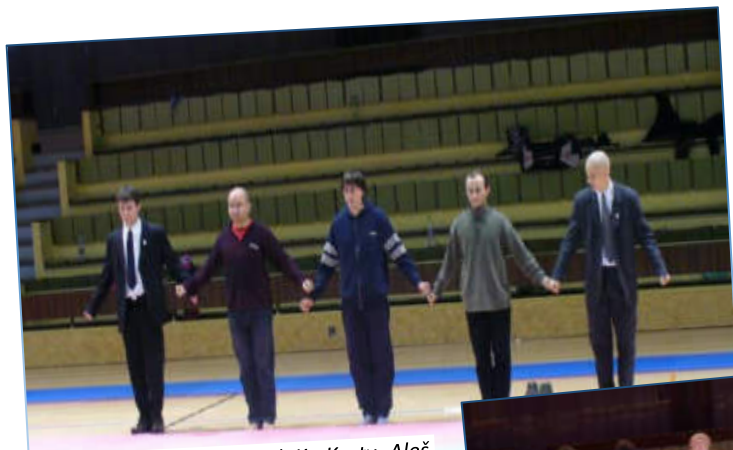
2015: Denča – matsogi někdy pěkně unaví

Rád vzpomínám na závody, kdy jsem dělal "malému Pěťovi" kouče a proti němu nastoupil v žákovské kategorii soupeř, který vypadal jak holčička a Pěť ho zasáhl korektní technikou, po které soupeř s brekem odstoupil ze zápasu. Potom jsme si všichni z Pěti hodně dlouho dělali srandu, že bije malý holky. Radek H.

2008: Pěť Hanák, STM 2008

➔ Párkrát se podařilo postavit na závody i tým. Zatím to vždy byly klučičí týmy, ale dívky stále věří, že se jednou svého ryze pardubického týmu taky dočkají, zatím si závodění v týmu užily jen STMkačky.

2006: seniorský tým (Radek K., Korty, Aleš, Radek H. a Zbyněk) - týmový tul trénovali první večer závodů, MČR Třeboň

2008: seniorský tým ve složení Aleš, Jarďa, Korty, Petr a Zbyněk, MČR Brno

Jako svůj největší závodní úspěch považují stříbrnou medaili z MČR 2014. Vlastně bych měl říct náš úspěch, protože se jednalo o medaili z týmových tulů. Za velký úspěch to považují kvůli tomu, že jsme neměli žádnou choreografii, času na přípravu jsme tomu také nevěnovali tolik, kolik by si to bývalo zasloužilo, a i přesto jsme dosáhli na druhé místo. Kuba K.

2012: juniorský tým (Pěťa Hanák, Jirka Lukšík a Michal Tichý) vyhrál zlato z wiryoku, MČR Nymburk

2014: tým seniorů - Aleš, Pěťa, oba Kubové (Koutský i Valtera), Patrik a Pepa, kouče jim dělal Radek Kolář, MČR Brno

➔ a za pěkné výkony jsme obdrželi medaile, a někteří mají doma i pohár či dva

Soustředění

➔ První cosi jako soustředění probíhala už v roce 2000 u Aleše na chatě – tréninky brzo ráno, kdy se nikomu nechtělo cvičit, snad jen Henrykovi, byly skutečně náročné. Poté jsme začali jezdit na soustředění jiných škol, abychom se co možná nejvíce naučili, kluci jezdili do Frýdku-Místku, holky do Opavy. Nějakou dobu jsme hodně navštěvovali soustředění Martina Zámečníka.

Na jaře roku 2008 zorganizoval Tomáš Kuba, v té době člen pardubického oddílu, soustředění školy v Jedově, kam mimo členů náměšťské pobočky dorazilo i početné zastoupení z Pardubic.

2008: soustředění v Jedově, jaro

2008: soustředění Jurenkova osada, podzim

2010: soustředění v Jedově, říjen 2010

V Jedově byla vyhlášena soutěž o nejlepší TKD báseň. Zapojil se i Jirka Ropek a jeho krátká úderná báseň mi v paměti uvízla dodnes: „Včera večer u ohrady, dostal jsem pěstí do brady. A do nosu taky, musím zlepšit chookyo makgi.“, a následovalo názorné předvedení techniky. Kuba K.

➔ Přibližně od roku 2011 se konají již ryze pardubická soustředění, jezdíme pravidelně každý rok v létě a na podzim. Nejprve to bylo do Slatiňan, a poslední roky v létě do Horního Bradla a na podzim do Třemošnice. Soustředíme se od pátku do neděle, a i při intenzivním tréninku nám tam zbývá spousta času na zábavu.

2013: letní soustředění, Horní Bradlo

Tak jako my se někdy zajedeme podívat na soustředění do jiné školy, tak i k nám občas zavítají návštěvy odjinud – třeba z II Kyoku či Sonkalu.

2013: podzimní soustředění, Slatiňany

Niki: Ježiši vždyť je tam taková zima, jak se ti blázni můžou koupat?“
O 20 min později: Pojď už do bazénu, vždyť je tam hezky.“

2014: letní soustředění, Horní Bradlo

2015: podzimní soustředění, Třemošnice

Nikdy nezapomenu na naše mladší členy, jak na letním soustředění celý den střídali trénink, koupání v bazénu a celý večer běhali po baráku a zahradě a hráli na zombi apokalypsu.
Marek V.

2016: letní soustředění, Horní Bradlo

2016: podzimní soustředění, Třemošnice

Tělocvičny netřeba, aneb cvičit se dá všude

➔ někdy je příjemné opustit tělocvičnu a vyrazit si zacvičit někam jinam, nejlépe ven, a je úplně jedno, jestli do lesa, na louku nebo k vodě

zřejmě 1999: tato fotka je tak stará, že si nejsme jisti, kdy vznikla, ale Zbyněk Bartoš a Radek Kolář mají bílé pásky, tak asi v roce 1999. Dále na fotce Radim Sádovský a Tomáš Pecháček

2010: na pláži se dá dělat víc, než se jen opalovat, Radek Kolář a Korty, Egypt

2007: ap joomok ve výšinách, Radek Kolář, Žihle

2008: obvykle se tam zpívají táborákové písně, TKDisté tam posilují, nebo ...

2007: ve vodě se dají dobře nacvičovat kopy, Henryk Sikora a Radek Kolář, Žihle

... trénují stabilitu, Aleš Novák a Zbyněk Bartoš, podzimní soustředění 2008, Jurenkova osada

2011: Aleš Novák otužuje sonkal, léto 2011 kemp s mistrem

2009: Korty a jeho yob-chagi, květen 2009 Jedov

Marek Smolný, Radek Kolář ↓

2013: poslední trénink ve školním roce, tak se šlo ven, Erik Bolebruch a Radek Hlavinka, červen 2013 pod Kuňkou

2016: jednou týdně jsme si o letních prázdninách šli zacvičit, na fotce Libor Krauchler, Korty, Jirka Ropek, Kuba Valtera a Lucka Kratochvílová, léto 2016 na Dukle v Pardubicích

Městské slavnosti, aneb umíme se i předvést

Sportovní část Městských slavností byla příležitost ukázat se pardubické veřejnosti. Měli jsme připravené zajímavé exhibice, které jsme předvedli na Pernštýnském náměstí. Role moderátora se ujal úžasně Jirka Ropek.

2013: Městské slavnosti Pardubice

Jakub Valtera, Michal Tichý, Radek Kolář, Radek Hlavinka, Aleš Novák, Petr Kortan, Jirka Lukšík, Jan Matějka, Jirka Ropek, Lenka Havránková, Tomíno Růžička, Denisa Tkáčová, Pěta Hanák, Martas Špaňúr, Natálie Brauchli, Jakub Matějka

2015: Městské slavnosti Pardubice

Jirka Ropek, Andrea Roubalová, Jirka Brož, Jáchym Šubrt, Petr Kortan, Denisa Tkáčová, Marek Smolný, Pěta Hanák, Kuba Valtera, Lenka Součková

Když je co slavit

2015: sabom Radek slavil třicátiny, tak jsme mu na trénink upekli dort

Ještě rád vzpomínám na slavnostní večeri v Třemošnici pomocí hůlek.

Marek V.

Moc pěkný zážitek pro mne bylo poslední soustředění v Třemošnici s překvapivou oslavou trojích kulatých narozenin – to bylo velmi milé a děkuji všem, kdo to připravili!

Jirka R.

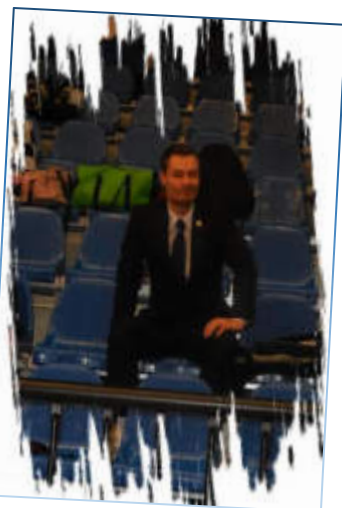
2016: v období konání podzimního soustředění v Třemošnici měli hned tři naši dlouhodobí členové kulatiny – Jirka Ropek 60., Zdenka Svoboda 40., David Pešek 40. – a to se prostě muselo oslavit. Oslavenci dostali dort a pro všechny byla připravena hostina.

Jídla bylo habaděj, ale kdo si chtěl něco dát, ten se musel naučit hůlky ovládat

Momentky, aneb trochu jiný pohled na TKD akce

U toho všeho se samozřejmě stiháme především BAVIT

➔ Nejen cvičením je taekwondista živ, snad nejdůležitější je, že nás taekwon-do prostě baví. Cvičení samotné si zpestřujeme občas nějakou tou legráčkou – některé vznikají samovolně, jiné při pečlivě připravených akcích.

Nejvíce prostoru ke srandě je ve volných chvílích na soustředěních ... :

2008: dopoledne se cvičilo, odpoledne byl čas třeba na návštěvu zámku, či partičku karet; letní kemp, Sklárna u Žihle

2008, 2010: večery na soustředěních v Jedově jsme trávili různě

2010: znalí morální kultury TKD jsme vyrazili namísto odpoledního tréninku na zámek v Náměšti, kde nám Tomáš Kuba domluvil soukromou V.I.P. prohlídku

2016 Horní Bradlo: když je krásně, není nad to se trochu zchladit

Barča a Niki zkoušely hvězdy

Jáchym při odpalu u ping-pongu

2016: k podzimu patří dýně, tak jsme dětem vzali jednu pořádnou na hraní; soustředění Třemošnice

... ale i na tréninku se někdy zadaří ... :

2015: společné protažení - Korty, Kuba, Lenka, Denča; Třemošnice

2006: Zbyňďa, Radek, Honza – a pak že to nejde

2016: soupeři před matsogi – Radek Hlavinka a Lucka Kratochvílová; Třemošnice

2006: Radek, Zdenka, Korty, Zbyněk a Honza – ta pyramida jim vydržela jen na jednu fotku, což byl skoro zázrak, vzhledem k tomu, jak u toho byli vysmátí

Někdy člověku i téměř zlomené zápěstí přijde k smíchu - Radek a Lenka cvičí sebeobranu ↓

O Alešovi jsme říkali, že je oddílový maskot

2016: poslední trénink před Vánocemi se nesl v rytířské duchu:
rytíř Denisa, zvaná Bílé pero, na svém „oři“ Jirkovi

poražená družina musela vítězům zazpívat
vánoční píseň Rolničky, v rapperském stylu

klání bylo zakončeno, jak jinak, než hostinou

... a některé akce jsou pro legraci přímo stvořené:

2016: seznamovat návštěvníky Olympijského parku Pardubice celý den s TKD bylo trochu náročné, tak jsme se na to řádně připravili:

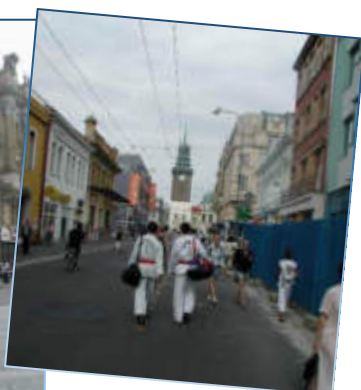
Kuba začal už na zahajovacím
ceremoniálu krocením zvěře

Kuba, Korta a Denča se hned ráno protáhli

Denisa pro jistotu provedla zkoušku
upevnění boxovacího pyle

2010 Aleš a Radek prohráli
sázku, tak museli jít na trénink
přes město v doboku – zvlášť
třídu Míru si užili

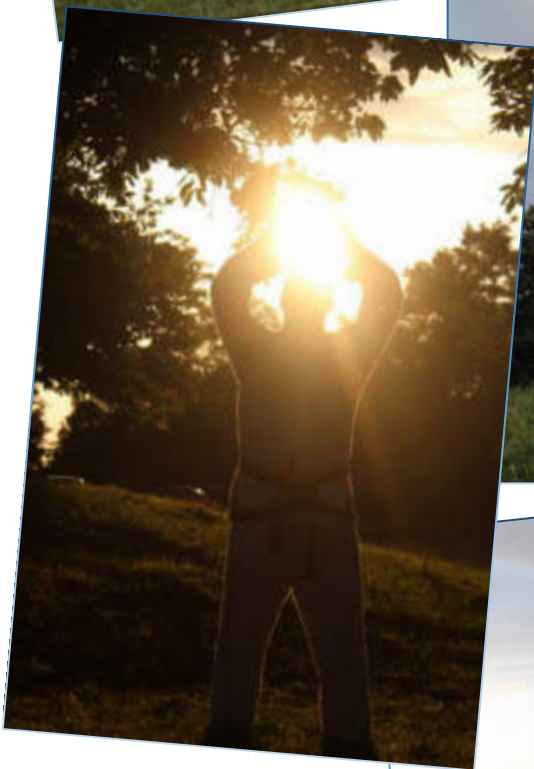

Darování krve je sice vážná věc, ale když se jde jako
parta, tak může být veselo i tam – Zbyněk a Radek K.

Kluci chodí darovat krev do nemocnice mnoho let,
Zbyněk Bartoš, Zdena Svoboda, Radek Kolář a Petr
Mouric již slavnostně obdrželi zlaté medaile
prof. Jánského za 40 odběrů.

A několik povedených fotek na závěr

Davida (z Chrudimi) a Patrika (z Lanškrouna), tím, že necvičí přímo v Pardubicích, tak je nevidám tak často, ale o to víc se těším na každé setkání s nimi.

Slávkovi, který začal cvičit ve stejnou dobu jako já a bez něhož bych skončila po třetím tréninku a Hele, která přišla o rok později a společně jsme natíraly na opavském soustředění kliky zubní pastou.

Radek Hlavinka – prakticky vzato první člověk, se kterým jsem se z oddílu seznámil a od té doby nás pojí dobré přátelství.

Všem, co pomáhají a někteří fakt hodně: Lenka, Korty, Tomáš, Aleš ... Vím, někdy to je se mnou těžký, ale díky tomu vám patří velký poděkování.

Lenka Součková pro její svérázný smysl pro humor, kterým dokáže pozvednout náladu za všech okolností.

Nejvíce důležití jsou pro mě členové z takového toho „zdravého jádra“, ta parta lidí, na které je spolehnutí a máme i mimo tréninkové srazy.

Lenka, jak to umí s těmi nejmladšími a je na cvičení prakticky pokaždé, i když musí dojíždět.

Lenka – s jakou autoritou a respektem dokáže zkrotit naše menší členy

Korty, Zdenda, Kuba a Kuba – každý svým způsobem, ale všichni jsou to skvělí kluci.

Můj velký obdiv má Jirka Ropek, který i ve svém trošku vyšším věku strčí nás mladochy v leččem do kapsy, a od kterého nikdy neuslyšíte, že nějaký cvik nemůže.

Troufám si říct, že jsem při tréninku TKD našel nejenom dobré sparing partnery na cvičení, ale především spoustu na cvičení, ale především spoustu lidí, skvělých přátel. Vážím si spousty lidí, kteří mi velmi pomáhají od mých začátků až do současnosti. Velké díky patří především mým učitelům Tomáši Thunovi a Radkovi Kolářovi, kteří mě uvedli do velkého světa TKD.

Mám radost, když vidím „naše“ děti, jak spolu před tréninkem blbnou, jak si vzájemně fandí na závodech, a i když občas provádějí psí kusy, tak to dělají společně. Ať už Šíma, šmoula Jirka, Honza, Dan, Péťa, Niki, Barča, Jáchym či Matyáš – když jsou na oddílových akcích, je z nich jedna parta, a nikoho neodstrkují.

Důležití jsou všichni členové oddílu, od Radka až po bílé pásky. Super parta i lidi.

Určitě náš trenér, Radek Kolář, já jsem hrozně línej člověk a obdivuji tu jeho pílí a snahu.

Díky patří určitě Henrykovi za to, že založil taekwondo v Pardubicích a já ho můžu díky tomu cvičit a poznávat spoustu zajímavých lidí. Zbyňkovi, který to po něm převzal na chvíli.

V pardubickém oddílu je mnoho pro mne důležitých lidí, které považuji za své přátele. Určitě bych chtěl poděkovat Radku Kolářovi, který se skvěle staral a stará o pardubický oddíl, a který mne naučil prakticky vše, co z taekwonda umím.

Radek Kolář, protože je nejen dobrým instruktorem, ale zároveň i dobrým člověkem, se kterým si rád popovídám a kterého mám ve velké úctě.

Jirka Lukšík, který je nevyčerpatelnou studnicí motivace

Korty pro svou osobnost a ačkoli někdy působí trochu zvláštním dojmem, tak v jádru je to dobrák.

Důležitou osobou je v pardubickém oddílu je náš sabom, protože bez něho by oddíl nebyl takový, jaký ho známe.

Radek – jak ve svém mladém věku dokáže učit a vést takovou spoustu lidí.

Moře času, práce, vyplněných papírů a dalších nezajímavých věcí, aby oddíl řádně a legálně fungoval. Radek toto vše velmi dobře zvládá, a jelikož jsem asi jedním z mála lidí, kdo tuší, co vše obnáší vést oddíl, tak mu tímto vyslovuji obrovské díky, že není „jenom trenér“, ale vedoucí školy.

Obdivuji Radka za to, kolik času a energie TKD věnuje co všechno už dokázal, a že se mnou má takovou trpělivost.

Radek a Lenka, protože vždy všechno dokáží vysvětlit a prostě ... jsou mým vzorem.

Určitě také Lenka Součková, která se mnou jezdí na všechny závody od začátku a pomáhá mi, a chtěla bych jí poděkovat za všechnu pomoc, snahu a rady.

Henryk, Tomáš Thun, Korty a Aleš mají můj respekt za jejich odvahu založit školu či otevřít pobočku v dalším městě.

Henrykovi, Zbyňkovi, Kudloušovi, Alešovi a Radkovi, že pardubický oddíl vznikl a žije dodnes.

Taekwon-Do ITF Pardubice, z.s. děkuje za podporu:

- Statutární město Pardubice
- Pardubický kraj
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
- Český svaz Taekwon-Do ITF

VYDÁNO U PŘÍLEŽITOSTI DVACÁTÉHO VÝROČÍ ZALOŽENÍ ODDÍLU

Taekwon-Do ITF Pardubice, z. s.
K Rozvodně 99
530 09 Pardubice

2017